UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria s[e]c[und]a infra Octauas pasce. Tex. euange. Luce ca. xxiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

poſuerūt eū. Sed tñ ipa p̄oꝛ alijs retroceſſit: quia vbi monumentū vidit apertū et angelū in forma hoīs ſup lapidē ſedentē: ſtatim cucurrit apl'is nūciare: nec cognouit angelū eſſe: lꝫ forte v̄boꝝ eiꝰ p̄ncipiuꝫ audiuerit. Poſt eā v̄o venerūt alie dicentes ſe angeloꝝ vidiſſe viſionē. qꝛ. ſ. viderēt eo mō quo in ſabbato ſctō dictū eſt. Et ſic Petrus ꝛ Joānes currētes ꝛ mlieres pꝰ ipos feſtinātes: iteꝝ venerūt ꝛ viderūt ſepulcrū vacuū ꝛ linteamina. Et deīde ceteris abeūtibꝫ Maria remāſit ſola: ꝛ vidit duos angelos ꝛ chꝛm: ꝛ ſtatim inſecuta alias dn̄as in via dep̄hendit eas: ꝛ tūc chꝛs ſcd̄o apparuit eis. Et lꝫ Mattheꝰ videat dicere iſtam apparitiōeꝫ factā qn̄ mulieres a monumēto p̄ma vice regrediebātur viſo angelo: tn̄ vtit tali modo loq̄ndi. Vel quia iſta apparitio facta eſt in regreſſu: ꝛ ſi nō in p̄mo. Vel qꝛ p̄mus regreſſus nō fuit ꝯpletꝰ: ſed obuiauerūt illis petrꝰ ꝛ ioānes: cū quibꝫ regreſſi ſunt ad ſepulcrū ꝛ deinde cū regrederent nūciare alijs apoſtolis q̄ viderāt: dn̄m viderūt in via. Si aūt dicat vt d̄t Amb. q̄ fuit alia Maria: nulla eſt difficultas: ſꝫ p̄mū tenet verius.

Quantū ad tertiū ſciendū eſt vt d̄t ſanctus Tho. iij. par. q. lv. q̄ chꝛs reſurrectōꝫ ſuā debuit ꝑ argumēta declarare. nō q̄deꝫ vt argumentū eſt ratio rei dubie faciēs fidem: nā talis rō ſi fuiſſꝫ ex notis: diſcipul' nō excederēt rōem humanā: ac ꝑ hoc non ſufficient ꝓbarēt reſurrectiōeꝫ q̄ humanā ratiōeꝫ excedit. Opoꝛꝫ eīm p̄ncipia ex eodem genere aſſumi: vt d̄r. j. Poſt. Si aūt fuiſſet ex ignotis: nihil notificaſſet. Jſta ergo argumēta fuerūt (vt dicit) ſenſualia ſigna: q̄ etiā Ariſto. vocat argumēta. Per que reſurrectio aſtruenda erat. vt d̄r: Primo quia nō erāt diſcipuli diſpoſiti ad facile illā credere. Scd̄o vt efficacius eſſꝫ illoꝝ teſtimoniuꝫ. Nec tn̄ ꝓpter hoc debuit cū eis poſt reſurrectiōeꝫ ꝯtinue ꝯuerſari: vt idē dicit: quia credere potuiſſent eū adhuc ſecū eſſe: ꝛ ad p̄oꝛē vitā illū ſurrexiſſe ſed ad reſurrectiōis gl'iam aſtruendā ſufficiebat frequter appere: maxie a principio: qn̄ in eis habebat reſurrectiōis fideꝫ fundare. Eſt aūt incertū vbi illis q̄draginta diebꝫ fuerit: vt d̄t ſanctꝰ Tho. Et idē dicit Mag. hiſt. de patribꝫ q̄s eduxit de limbo. Dicit tn̄ ſctūs Tho. iij. di. xxij. q̄ illis q̄draginta diebꝫ fuit in paradiſo terreſtri cū animabꝫ ſctōꝝ patꝝ. Argumēta aūt illa oīa ſufficiēter oſtendebāt veritatē reſurrectiōis. Oſtendit eīm vt idē dicit ſ. Tho. ſe veꝝ corpus. i. nō phantaſticū vel raruꝫ habuiſſe: quia palpabile ꝛ humanū: quia hoc videbāt: ꝛ idē numero ꝑ cicatrices et vulnera: ꝛ animā ꝑ oꝑa vite nutritiue: q̄a vere comedit: ꝛ vite ſenſibilis: quia oſtendebat ſe audire: videre: ꝛ intellectual': diſſerendo de ſcripturꝫ: ꝛ diuinitatē in miraculo piſciū: ꝛ aſcenſione: ꝛ ſe eſſe gl'ioſum: intrando ianuis clauſis ꝛ euaneſcēdo. Nō aūt eis apparuit in ſua claritate: qꝛ illā ferre nequiſſent: ꝛ forte eū aliuꝫ credidiſſent ꝯ̄uis hoc fecerit in tranſfiguratiōe ante paſſionis humilitatē: ne illam deſpicerēt. Contra: quia ſi ſpiritꝰ aſſumpſiſſet coꝛpꝰ potuiſſet eos in iſtis decipe. Ad hoc dicit ſctūs Tho. in. iij. q̄ nō eſt veꝝ: qꝛ ars non pōt equari nature: ideo oꝑa vite nō p̄t ſpiritus in coꝛpe ita bene exercere ſicut aīa ideoq̄ ex longa ꝯuerſatiōe illum cognouiſſent. Hec oīa ex ſctō Tho.

Feria ſcd̄a infra Octauas paſce Tex. euange. Luce ca. xxiiij.

d

Vo ex diſcipulis ieſu ibant ipſa die in caſtellū qd̄ erat ī ſpacio ſtadioꝝ ſexaginta ab hieruſalē noīe Emaus. Et ipſi loq̄bātur ad inuicē de his oībꝫ q̄ acciderāt. Et factū eſt dū fabularentur et ſecū q̄rerent. ꝛ ipſe ieſus appropinq̄ns ibat cū illis. Oculi autēꝫ illoꝝ tenebant ne eū agnoſcerent. Et ait ad illos: Qui ſunt hi ſermones quos cōfertis ad inuicem: ambulantes et eſtis triſtes? Et reſpondens vnꝰ cui nomen Cleophas dixit ei. Tu ſolꝰ ꝑegrinꝰ es in hierl'm ꝛ nō cognouiſti que facta ſunt in illa his diebus? Quibus ille di-

xit: Que: Et dixerunt. De Jeſu
nazareno qui fuit vir propheta
potēs in ope ꝛ ſermone corā deo
ꝛ omī pplo: Et quō tradiderūt
eum ſummi ſacerdotes ꝛ prin-
cipes noſtri in damnatōez mor
tis: ꝛ crucifixerūt eū. Nos autē
ſperabam⁹ qꝛ ipſe eſſet redēptu
rus iſrael. Et nūc ſup hec omīa
tertia dies eſt hodie ꝙ hec facta
ſūt. Sed ꝛ mlieres quedā ex no
ſtris terruerūt nos que añ lucē
fuerūt ad monumentū: Et nō
inuēto corpe eius: venerūt dicē
tes ſe etiā viſiones angeloꝝ vi-
diſſe: q̄ dicūt eū viuere. Et abie
runt quidā ex noſtrꝭ ad monu-
mentū ꝛ ita inuenerūt ſicut muli
eres dixerūt. ipm vo nō inuene
runt. Et ipe dixit ad eos O ſtul
ti ꝛ tardi corde ad credendū in
omibus que locuti ſunt ꝓphete
Nōne hec oprtet chriſtū pati et
ita intrare in glīam ſuā: Et in-
cipiens a moyſe ꝛ oībus ꝓphetꝭ
interprabat illis in oībꝫ ſcriptu
ris q̄ de ipſo erāt. Et appropin
quauerūt caſtello q̄ ibant. ꝛ ipe
finxit ſe longi⁹ ire. Et coegerūt
illū dicētes Mane nobiſcū dñe
qm adueſpaſcit ꝛ inclinata ē iā
dies. Et intrauit cū illis. Et fa-
ctum ē dū recūberet cū illis ac-
cepit panē ꝛ benedixit ac fregit
ꝛ porrigebat illis. Et apti ſunt
oculi eoꝝ ꝛ cognouerūt eū: Et
ipſe euanuit ex oculis eoꝝ. Et
dixerūt ad inuicē: Nōne cor no
ſtrum ardēs erat in nobis dum
loqueref in via et apiret nobis
ſcripturas: Et ſurgētes eadē
hora regreſſi ſunt in hierlm ꝛ i-
uenerūt cōgregatos vndecim ꝛ
eos qui cū ipſis erāt dicētes ꝙ
ſurrexit domin⁹ vere ꝛ appar-
uit ſimoni. Et ipſi narrabāt que
geſta erāt in via: et quomō cog-
nouerunt eum in fractione pa-
nis.

d Uo ex diſcipulis

Jeſu ꝛc. Luc. xxiiij. In pñti
euāgelio in q̄ vna chri appa
ritio poſt reſurrectiōem ſuā narraf: tāgun
tur tria puncta quibꝫ ſe vere ſurrexiſſe pꝛo-
bauit: que ſunt Ambulatio: Locutio: et
Manducatio

Quantū ad primū ſciendū eſt ꝙ ordi-
nata pgreſſio eſt ſignū vite in corpe hūa-
no. Uñ Jo. xij. Dñs dans ſignū vite La-
zari: dixit: ſoluite ꝛ ſinite abire. ꝛ Petrus
dū cū Simone mago pugnaret: ꝛ viſus
eſſe ꝓpter Simonis incātatōes caput agi
tare defunct⁹ quidā: ait: Si viuit: ſurgat
ꝛ ambulet: alioqn ſciatis phantaſma eſſe
Ratio eſt: quia tria ſunt agentia ſubordi-
nata. ſ. deus: natura: ꝛ ars. Uñ ſicut na-
tura deo equari nō poteſt: ita neqꝫ ars na
ture. Ideoqꝫ nullus ſpiritus poteſt q̄cun
qꝫ ingenio ita bene corpus humanū mo-
uere ſicut anima: que naturaliter eſt eius
forma. Et ideo ambulatio ordinata eſt re
ſurrectiōis ſignū: et p illam chriſtus ſe ſur
rexiſſe pbauit. Dicit ergo (Duo ex diſcipu
lis Jeſu) nō ex duodeci: ſꝫ ex. lxx. De vno
autē hoꝝ non eſt dubiū ꝙ ipſe eſſet Cleo-
phas: Aliū autē vt dicit Theophi. ꝛ ma-
giſter hiſto. aliqui vt Grego. in plo. ſuper
moꝛ. tradunt eſſe Lucā qui more ſcripto-
rū qui ſcripturas. ſ. hiſtoriales ediderunt
nomē ſuū tacet: Sed tamē ſan. Amb. ꝯ.
dicit ꝙ vocabaf Amaon. (Ibant ipa die)
reſurrectiōis. ſ. chriſti (in caſtellum) qd vt
dicit Auguſti. ſm Marcū appellaf villa.
(quod erat in ſpacio ſtadioꝝ. lx. ab hieru-
ſalem) Scdꝫ aūt quod dicit Magiſter hi
ſtoriaꝝ: Greci ſcriptores tradunt herculē
gigantē vno anhelitu. cxxv. paſſus cucur-
riſſe: ꝛ deinde ſtetiſſe: ꝛ a ſtando ſpacium
huiuſmodi vocatū ſtadiū. Cum aūt octo
ſtadia faciāt miliare: in ſumma. lx. faciūt
ſeptēmilia paſſuum ꝛ q̄ngentos. i. ſeptem
miliaria ꝛ qttuor ſtadia. i. leucas tres: et

tres partes q̄re. Hec ille. Et idem innuit Beda. (nomine Emaus) Sicut aūt dicit Beda: Emaus ipa ē nichopolis ciuitas inſignis paleſtine: q̄ poſt vaſtationē iudee ſub marco aurelio inſtaurata: mutauit nomen. Sed ſi erat ciuitas vt dicit Beda: quō potuit appellari villa: vt dicit Aug: Ad hoc dicit ꝙ abſolute nō fuit villa: ſed cōparatiue ad hierlm: rōne nobilitatꝪ hierusalē ꝛ vicinitatis emaus ad illā. (Et ipi loquebant ad inuicē) non q̄ſi credētes ſm Theo: ſed q̄ſi ſtupentes (de his oibus que acciderāt) id eſt de chri vita ꝛ morte. Beda: Loquētes aūt de ſe dn̄s appropinquns comitat: ꝛ vt fidē reſurrectōis mentibus eoꝝ incendat: ꝛ vt qd̄ ſe facturꝫ ꝓmiſerat impleat. ſ. vt vbi duo ſunt vel tres cōgregati in nomie meo ibi ſum in medio eoꝝ. Hec ille. (Et factū eſt dū fabularent) Fabula ꝓprie eſt res q̄ nec vera nec veriſimilis ē. et a fando dicit: eo ꝙ in ſolo fato cōſiſtat. Fabulari aūt ꝓprie eſt fabulas vel falſa recitare: ſed extenſo vocabulo omnes ſimul fantes ꝛ colloq̄ntes fabulari dicunt: ꝛ ita ſumit hic. Nō em̄ fabulas: ſed chri facta recitabāt (et ſecum) id eſt ad inuicē (quererent) Nullus em̄ eoꝝ tenebat locū magiſtri vł diſcipuli: ſed vterq3 viciſſim interrogabat ꝛ reſpōdebat (Et ipe ieſus appropinquās ibat cū illis) quaſi ꝑegrin⁹. Theophil⁹. Obtento iam ſpirituali corpe: nō obſtabat loci diſtantia: q̄n adeſſet quibus volebat: nec vlterius naturalib⁹ legib⁹ corpus ſuū regebat: ſed ſpiritualiter ꝛ ſupra naturā. Hec ille Quō aūt poſſit gl'ioſum corpus ꝑ maximū ſpaciū ad libitū q̄ſi imꝑceptibiliter moueri: vide ſanctū Tho. iiij. di. xliiij. (Oculi autē eoꝝ tenebant ne eum agnoſcerēt) Eſt autē ſciendū: ꝙ ſꝫ ſctm̄ Tho. in. iij. ſenten. diſ. xxj. chriſt⁹ iſtis oſtendit ſuam naturalem formā. Sed cōtra: qꝛ ipſe in. iij. par. imo ꝛ btūs Marcus dicit: ꝙ apparuit in alia effigie. Ad h̄ dico ꝙ effigies fuit aliena q̄ ad habitū: qꝛ videbat ꝑegrin⁹: nō aūt quo ad liniamēta ꝛ colorē vultus: vt ipemet innuit. Sꝫ quare nō cognouerūt eum: Ad hoc dicit ſm eundē ꝙ hoc potuit eſſe quia eū mortuū credebant. Nō em̄ quis facile cognoſceret illum quē mortuū crederet ſi in alieno habitu videret. Scd̄o potuit eē vt idē dicit ꝑ acriſiam: vel ſm alios ꝑ auriſiam: vel meli⁹ aoraſiā: de q̄ hꝫ i glo. Gen̄. xix. Eſt em̄ acriſia vt dicit mag. hiſto. cecitas que facit nō videre nō oia: ſed q̄ nō ē op⁹: ſm quā: vt ait forte aliq̄n accidit ꝙ querimus id quod manu tenemus. Hac autem ꝑcuſſi ſunt a deo ſodomite Genes. xix. et volentes cōprehendere heliſeū. iiij. Regū vj. Aliquādo etiā ē a diabolo vel a magiſ. Et ſic accidit iſtis. Vn̄ notandū eſt ꝓbuꝫ ꝙ oculi eoꝝ tenebant: ꝛ hoc vel a deo efficiente: vel a diabolo deo ꝑmittente: vt dicit Aug⁹. de ꝯſenſu euangeli. Sed ꝓ his notandū eſt ꝙ ꝑdicta cecitas apud diuerſos diuerſimode noiat: ſiue ſcriptoꝝ inſcitia: ſiue alia q̄libet cauſa. Solū aūt duo modi ſcribendi vident inniti ꝟitati. ſcꝫ dicendo cū Aug. aoraſia: qꝛ cecitas grece aoraſia dicit. vel dicēdo cū ſcō Tho. acriſia: ab a: qd̄ eſt ſine ꝛ criſis iudiciū. Sed Aug. ſic ſcribit ꝯſulens ꝟboꝝ lepori. Scťus Tho. aūt ſeruauit ꝓprietatē vocabuli: qꝛ iſta paſſio nō eſt cecitas ꝑ defectū viſiue potētie: que grece dicit aoraſia: ſed ꝑ ligationē ſenſus vel impedimentū iudicij. Vel tertio pōt dici ꝙ in ipo tranſitu ad imortalitatē aliquo mō fuit alteratū corp⁹ chri: vt dicit magi. hiſto. ſicut ꝛ puero accidit cū fit vir. Quō aūt poſſit videri corp⁹ gl'ioſum ab oculo nō glorioſo: dicūt aliq̄ ꝙ poteſt illō videre q̄ ad ſuū colorē: ſed nō q̄ ad lucem gl'ioſam. ſed oppoſitū tenet s. Tho. in. iiij. di. xliiij. quia illa claritas nō differt a naturali niſi q̄ ad cauſam. Vn̄ cū btūs ſe oſtendat plus vel minus lucidū vt ſibi placet: pōt ab om̄i oculo videri ſi vult. Sed q̄re chris nō voluit ab eis agnoſci: Dicit ꝙ ſꝫ Theo. fuit ꝓpter multa: Primo vt totam ſuā dubiā intentiōeꝫ reuelēt: ꝛ vuln⁹ detegētes recipiāt medicinā. hec ille Scd̄o vt cognoſcerēt ꝙ q̄uis corp⁹ ipm qd̄ paſſuꝫ fuerat ſurrexerit: nō tn̄ erat ampli⁹ tale vt eſſet omnib⁹ viſibile: ſed tm̄ his a quibus vellet videri. Hec idē. Tertio vt nō dubitent quare de cetero nō cōuerſatur intra plebem quia ſcꝫ poſt reſurrectionē cōuerſatio eius nō erat digna hoibus: ſed diuina magis. Hec ille. Quarto ſm ſ. Tho. ꝛ Grego. fuit: qꝛ diuina nobis manifeſtant ſꝫ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ꝙ ſumus diſpoſiti. Greg. Cōueniēt etiā
eis ſpēm quā nō agnſceret oſtēdit: ħ agens
foris in ocul' corpis: qđ apđ ipos int' al-
gebat in ocul' cordis. Ipſi nāqꝫ apđ ſemet
ipos ⁊ amabāt ⁊ dubitabāt. De ſe ḡ loq̄n
tibꝫ pſentiā exhibuit. ſꝫ de ſe dubitātibꝫ
cognitōis ſue ſpēm abſcōdit. Hec ille.
In hac pte ē documētū morale ꝙ ſp bōa
nob loq̄nda ſunt vt nobiſcū ſit chr̄us.

Moralit' autē hierl'em que dicit' viſio
pacis: ſignificat patriā in qua videbit' rex
in decore: qui eſt pax nr̄a. Emaus ꝟo qđ
interptat' mater feſtinās ſignificat eccle-
ſiā militantē: q̄ fideles generat pdicādo:
balneat baptizādo: ⁊ nutrit exhortando.
⁊ cōſolat' pmittēdo. j. Cor. iij. Tanq̄ par
uulis in chr̄o lac vobis dedi nō eſcā. Fe-
ſtinat aūt in patriā ingredi. Iſti ḡ pdita
fide formata ieſu: cū iā eſſent in hierl'm p
ſpem q̄ erāt q̄ſi ſecuri: reuertunt' ab ea ad
emaus. ſꝫ vbi illū recognſcūt cognitōe ſpi-
rāte amorē: reuertūt' i hierl'em vbi etiā vi
(dent chr̄m.

Quātū ad ſcđm ſciēdū
eſt ꝙ reſurrectōis vere ſignū ē loq̄ bene.
Et huiꝰ ē eadē rō ſicut ⁊ in ambulatiōe.
Unde ⁊ diabolꝰ excuſatꝰ ꝙ p arreptitiū
incōgrue loqueret': dixit ꝙ iſte ruſticꝰ ita
groſſam haberet linguā ꝙ ſuo mō nō po
terat illā mouere. Et de adoleſcēte ſuſci-
tato Lu. vij. dr ꝙ cepit loq̄ in ſignū. ſ. ve
reſurrectōnis. Dicit' ergo. (et ait ad illos
Qui ſunt hi ſmones q̄s ꝯferꝫ ad inuicē
ambulātes: et eſtis triſtes?) Gre. Confe-
rebant q̄dē intra ſe q̄ſi nō ampliꝰ expectā
tes chr̄m videre: ſꝫ doloroſi q̄ſi pempto
ſaluatore. Hec ille. Interrogat aūt nō
ex ignorātia: ſꝫ vt ex rn̄ſione eoꝝ incredu-
litas ꝯuenientiꝰ arguat'. (Et rn̄dens vnꝰ
cui nomē cleophas: dixit ei) credēs ꝙ eſſꝫ
pegrinꝰ q̄ ad paſca veniſſet i hierl'm (tu ſo
lꝰ pegrinꝰ es i hierl'm ⁊ n̄ ꝯgnouiſti q̄ facta
ſt' in illa in his diebꝫ?) Ubi aduertēdū ꝙ
ly ſolꝰ nō excludit aliōs pegrinos ab iſto
cū multi fuerint i paſca: ⁊ q̄ſi innūerabiles:
ſꝫ excludit iſtū a cognitōe mortꝫ chr̄i cum
alijs pegrinis: vt ſit ordo. Tu es pegrinꝰ
⁊ ſolꝰ. ſ. int' pegrinos nō ꝯgnouiſti in hierl'z.
q̄ facta ſt' in ea. q. d. Mirꝫ ē ꝙ ſolꝰ neſcias
qđ oēs ſciūt (q̄bꝫ ille dixit: Que? Et dixe-
rūt ei. de Ieſu nazareno q̄ fuit vir pphera)

Beda. Prophetā fatent': filiū dei tacēt:
vl' nō dū pfecte credētes. vel ſolliciti ne in
cideret in manꝰ iudeoꝝ pſeq̄ntiū q2 ne-
ſciebāt q̄s eſſet: qđ veꝝ credebāt celātes.
Hec ille (Potēs i ope) miracl'oꝝ (⁊ ſmōe)
pdicatōis (corā deo). i. in ꝟitate (⁊ oī popu
lo) i. etiā apparent' (et quō tradiderūt eū
ſūmi ſacerdotes). i. pncipes ſacerdotū: q̄
erāt. xxiiij (et principes populi. i. nobiles.
Uel ſūmi ſacerdotes ipi ſunt pncipes. et
ly et: ſtat p idē. Iſti enim tradiderūt Ie-
ſum) in damnationē mortis: et crucifixerūt
eum) q2 pſuaſerūt populo vt a pilato pe-
terēt barrabā. et ieſus crucifigeret'. Gre.
Subdit' aūt deſpatiōis vox cum ſubdit'.
(Nos autē ſpabamꝰ ꝙ ipe eſſet redēptu-
rus iſrael) Sperabamꝰ inq̄t nō ſperamꝰ:
acſi mors dn̄i ſilis eſſet mortibꝫ aliorum.
Hec ille. Theo. Expectabāt em̄ chr̄m
ſaluatoꝝ ⁊ redēptoꝝ populū iſrl' ab igru
entibꝫ mal': et a ſeruitute rhomanorū. Ipꝫ
quoqꝫ credebāt terrenū regē fieri que pu
tabant nec pmulgatam in ſe mortis ſentē
tiā cauere potuiſſe. Hec ille. Beđ. De
rito ergo triſtes incedebāt: q2 et ſeipſos
quodāmodo arguebant: ꝙ in illo redem-
ptionē ſperauerūt quē iam mortuū vide-
rant: nec reſurrectuꝝ credebant. ⁊ maxie
dolebant eū ſine culpa occiſum quē noue
rant innocentē. Hec ille. Theop. Uiden
tur tn̄ hi viri nō oīno increduli eſſe per ħ
qđ ſubdit'. (Et nunc ſup hec oīa tertia di-
es eſt hodie ꝙ hec facta ſunt) in q̄ vident'
habere memoriā eius qđ eis dn̄s dixerat
ſe die tertia reſurrecturū. Hec ille. Unde
⁊ relatam a mulieribꝫ reſurrectōis famam
cōmemorant: eū ſubdit' (ſed ⁊ mulieres q̄dā
ex nr̄is terruerūt nos) narrātes factū raꝫ
inſolitū. Uel terruerūt nō de reſurrectiōe
quam nūciabāt: ſꝫ de ablatōe corpis quā
apl'i timebāt. Uel p terrorē ſm Gre. intel-
ligit' ſtupor. Apl'i em̄ nō exiſtimabāt fir-
mū qđ referebāt ille. tn̄ ſtupebāt (q̄ an̄ lu
cē fuerāt ad monumētū: ⁊ n̄ inuenerāt cor-
pus eiꝰ: dicētes ſe etiā viſionē angeloꝝ). i.
āgelos viſibiles i aſſūptꝫ corpibꝫ apparē
tes (vidiſſe: q̄ dicūt eū viuere) ſed tn̄ apo-
ſtoli plene non credebant: timentēs ne tā
q̄ mulieres fuiſſent deluſe (et abierunt q̄
dam ex noſtris) id eſt Petrꝰ et Ioannes

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

et forte alij (ad monumentū: ⁊ ita inuene
runt) ſepulcrū vacuū (ſicut mlieres dixert
ipm ꝓo nō inuenerūt) alicubi circa ſepul/
crū. Et ſic pȝ ꝙ iſti nō erāt ex toto icredu
li: vł deſpati: ſed erāt fluctuātes. ⁊ plus
forte ad iſcredulitatē ⁊ deſpatōez ꝙ̄ ad
oppoſitū ptē decliabāt: Jdeo ipe incipit
eos redarguere cū ſubdit. (Et ipe dixit
ad eos: o ſtulti) ꝑꝑt mentis cecitatē. Nec
hoc dixit qſi inferens contumeliā: ſȝ oſtē
dens magnā eoꝝ ignorantiā. Nec ad in/
iuriandū ſed ad corrigendū: et ad eorum
vtilitatē. (⁊ tardi corde). i. duri volūtate.
(ad credendū i oibꝫ q̄ locuti ſunt ꝓphete)
de chřo, qſi diceret. Jta q̄ credere nō vul
tis oia ſunt p̄dicta a ꝓphetis. Et qꝛ deus
mentiri nō pōt: neceſſariū fuit ex ſuppoſi
to ꝙ ita fieret lȝ nō abſolute. Vñ ſubdit.
(Nonne hec) que dixiſtis (oportuit pati
chřm) ſcȝ ſi deꝰ ſic p̄dixit: ⁊ ad redemptio/
nem generis hūani (et ita) ꝑ hūilitatē paſ
ſionis (intrare in gliam ſuā). i. in locū in
quo videt̄ gloria ſua. ſ. celeſtem. vel i glo
riā ſuam. i. ſibi in ſuo corpe debitā. Sur
rexit eīm glioſus in corpore: cum ante ſo/
lū eſſet glorioſus in aia. Jſid. Sed ſi op/
tebat chřm pati: tñ q̄ eū crucifixerunt rei
ſunt. Non eīm ſatagebāt ꝑficere qđ deus
diſponebat. Vñ ⁊ eoꝝ executio fuit ipia.
dei ꝓo diſpenſatio prudētiſſima: q̄ nequi/
tiā eoꝝ in beneficia generis hūani ꝯuer/
tit: qſi vtens vipereis carnibꝫ ad antidoti
ſalutiferi confectionem. Hec ille. Ex his
patet q̄ntū fatui ſunt qui per tribulatōes
nolunt intrare in gloriā alienā. ſicut ſiq̄s
nollet intrare ciuitatē ꝑ regiam portam.
Oportuit autem chřm pati ꝑꝑter multa
Primo ꝑꝑter p̄ris ꝑordinatōem. Matt.
xxvj. Calicē quē dedit mihi p̄r non vis
vt bibā illū? Scđo ꝑꝑt ſcp̄turaꝝ impleti/
onē. Unde ibi dicit̄: Quō ergo implebūt̄
ſcripture. Tertio ꝑꝑter ſuam exaltationē:
vt hic dicit̄. Quarto ꝑꝑter noſtrā infor/
mationem. ſ. vt diſcamus illud Act. xiiij.
Per multas tribulatiōes oportet nos in
troire in regnū dei. Quinto ꝑꝑter nr̄aȝ re/
demptionē. j Pe. j. Non corruptibilibus
auro ⁊ argento redēpti eſtis. Sexto ꝑꝑt
nr̄am reconciliatōez. Roma. v. Cū inimi
ci eſſemꝰ recōciliati ſumꝰ deo ꝑ mortē fi/
lij eius. Septimo ꝑꝑt inferni ſpoliatōez.
Zacha. ix. Tu ꝓo in ſanguie teſtamenti
eduxiſti vinctos tuos de lacu. Octauo ꝓ/
pter celi apteōez ⁊ repletōez. p̄s. Aſcendēs
in altū captiuā duxit captiuitatē. Ut aūt
oſtenderet ꝙ ita ſcp̄tū erat: ſeqt̄ (Et incipi/
ens a moyſe). i. a q̄nq̄ libris moyſi (et oi/
bus ꝓphetis interp̄tabat̄). i. declarabat ill̄
in oibꝫ ſcp̄turis). i. in omnibꝫ libris ſcp̄tu/
re (que de ipo erāt) nō oia: qꝛ tā breue ſpa/
ciū nō ſufficeret, ſȝ ea q̄ erāt ad ſuū ꝓpoſi/
tū ꝑ diſcipuloꝝ inſtructiōe oportuna.

Jn hac parte eſt morale documentum
de q̄ ait Beda. Si aūt moyſes ⁊ ꝓphete
de chřo locuti ſūt. ⁊ eū ꝑ paſſionē intra/
turū p̄dixerunt: quō gloriat̄ ſe eſſe chriſti/
anum qui neq̄ qualiter ſcripture ad chri
ſtū ꝑtineant inueſtigat. neq̄ ad gloriam
quā cū chřo habere cupit ꝑ paſſionē atti
gere deſiderat? Hec ille.

Quantū ad tertiū ſciendū eſt ꝙ mādu/
catio eſt ſignū reſurrectōis. Vñ ⁊ Lu. viij
puelle ſuſcitate iuſſit dñs vt daret mādu
care in ſignū reſurrectionis. Dicit̄ ḡ. (Et
appropinquauerunt caſtello quo ibat.) et
ſupple rogabāt vt cū eis maneret (et ipſe)
oſtendēs ſe ibi nolle eſſe (finxit) nō verbis
mentiendo: ſed corpꝰ cōponēdo (ſe lōgiꝰ
ire) ad oſtendendū ſm̄ Greg. et Aug. ꝙ a
cordibꝫ eoꝝ diſtabat. Nec ſic fingere. ſ. ad
ſignificandū eſt peccatū: vt iſti dicūt: ſed
ad decipiendū. Sicut eīm vt dicit Aug. li
citū eſt fingere verbis: vt cū dicit̄ parabo
la. ita ⁊ factis qñ fit ad aliquā veritatem
exp̄mendā. Gre. ſed qꝛ eſſe extranei a cha/
ritate nō poterāt: hi cum quibꝫ charitas
gradiebat̄: eū ad hoſpitiū quaſi ꝑegri/
nū vocant. Unde ſequit̄ (Et coegerūt il/
lum.) Ex quo exemplo colligit̄: ꝙ ꝑegri/
ni nō ſolū ad hoſpitiū inuitandi ſunt: ſed
etiā trahēdi. Hec ille. (Dicētes: Mane)
id ē volumꝰ ꝙ maneas (nobiſcū qm̄ adue
ſpaſcit: ⁊ inclinata eſt iā dies). ſ. ad occaſū
Et ꝑ diē intelligit̄ cauſa diei. i. ſol. (Et in
trauit cū illis. Grego. Menſam ponunt:
cibos offerūt. ⁊ deum quē i ſcp̄ture ſacre
expoſitōe nō cognouerāt: in panis fracti/
one cognoſcūt. Hec ille. Et videtur velle
Gre. ꝙ aliqñ maius lumen nobis cōfert
elemoſyna: ꝙ̄ lectio ſcripturarum (et fa/

ctũ eſt dũ recũberet cũ illis) Quia eñ an/
tiqui in lectis comedebãt: edẽtes ad men/
ſam dicunt̃ accũbere vel recũbere. (Acce/
pit panẽ et) ſicut añ paſſionem ꝯſueuerat
(benedixit) Bñdicendꝰ eſt aũt cibꝫ ꝓpter
tria. Primo ne in eo ſit diabolꝰ ⁊ eũ diglu
tiamus: ſicut de q̃dã moniali narrat Gre
go. in dial̃. q̃ eũ diglutiuerit cum lactuca
quã ſine benedictiõe auide momordit. Se
cundo ne ibi ſit venenũ aut aliõ corꝑalit̃
nocens ſicut erat in potu q̃ btõ Bñdicto
oblatus eſt: vt idẽ dicit in eodẽ. Tertio vt
virtus cibi diuina inuocatiõe fortificata
magis nobis ꝯferat vt expedit. Sumpto
ꝟo cibo ſũt deo gratie referẽde: ſic̃ ⁊ chrs
poſt cenã dixit hymnũ: vt dr̃ Matt. xxvj
vt iterato nos reddamꝰ diuino bñficio di
gnos (ac fregit) ſic ſine gladio ſicut alij inci
dunt gladio: vt videt̃ atteſtari ſan. Tho.
in. iij. qui dicit hoc (et porrigebat illis: ⁊ a/
perti ſunt oculi eoꝝ) mẽtales ſm Chryſ.
q2 corꝑales nõ habebant clauſos. Sed q̃a
iſta cognitio fuit ſenſibilis: meliꝰ eſt vt de
oculis corꝑis accipiamꝰ hoc: ſicut ⁊ Au/
guſtinꝰ videt̃ accipe de ꝯſen. euan. q̃ dr̃: q̃
lȝ oclos clauſos nõ haberẽt: tñ inerat ali/
quid nõ ſinẽs eos cognoſcere qd̃ videbãt.
Poſſumꝰ ergo eoꝝ oculos tũc aptos fu/
iſſe dicere: vel quia remota ẽ acriſia: vl̃ q2
ꝑ fractionẽ panis reducti ſunt in cognitõ
nem incogniti (et cognouerũt eũ) eſſe ma/
giſtrum ſuũ: (⁊ ipſe euanuit ex oculis eoꝝ)
Hoc eñ facere potuit cũ haberet glioſuȝ
corpus. Et debuit ꝓpter multa ſꝫ Theo.
Primo q2 nõ erat in tali ſtatu vt diutius
cũ eo cõmorari deberẽt. Scd̃o vt eoꝝ affe
ctum augeret ex ſubtractiõe ſui. Vñ ſeq̃t̃
(Et dixerũt ad inuicẽ: Nõne cor noſtruȝ
ardens erat in nobis de ieſu dũ loq̃retur i
via ⁊ aperiret nobis ſcripturas) Iſte auteȝ
ardor dupliciť cauſať. Vno mõ ab ipſis
verbis: vt dicit Orige. ⁊ Theo. quibꝫ iſti
illuminabant̃ vt crederẽt magr̃m ſuũ eſſe
veꝝ redemptoꝝ: et ꝯſequẽter inſurgebat
amor. Cognitõ ei ꝓprij boni eſt amoris cã
Alio modo poterat cauſari a domio intri
ſecus inflammãte (Et ſurgẽtes eadẽ ho/
ra) ſine cena: contẽnentes noctis tenebras
et odia iudeoꝝ (regreſſi ſunt in hierl̃m) vt
nũciarent iſta incluſis ꝓpter metũ iudeoꝝ
diſcipulis (Et inuenerũt congregatos vn
decim) q2 erat adhuc ibi thomas (⁊ eos q̃
cũ ipſis erãt: dicẽtes: q2 ſurrexit dñs vere
et apparuit ſimoni) cui fidem pluſq̃ȝ muli
eribus adhibebãt. Sicut aũt dr̃ Beda.
ex mõ loquẽdi euãgeliſtaꝝ ⁊ Pauli apl̃i.
dñs intelligit̃ Petro ꝑmo inter oẽs viros
apparuiſſe. Sicut eñ dic̃ Chryſ. ꝑmo ap
parebat digniori: ⁊ cũ ille viſa referebat: ali
us minus dignꝰ diſponebat̃ ad viſioneȝ:
et ſic ei apparebat poſtmodũ: ⁊ ſic de alijs
(Et ipſi narrabãt q̃ geſta erãt in via: ⁊ q̊/
modo cognouerũt eũ in fractione panis)
In hac ꝑte eſt morale documentũ libe
ter audiendi verbũ dei: De q̃ ait Gregori.
Ex audito ſermone inardeſcit animꝰ: cor
dis frigus recedit. fit mẽs in ſuꝑno deſi/
derio anxia: audire libet p̄cepta celeſtia: ⁊
q̊t mandatis inſtruit̃ q̃ſi tot facibꝫ inflam
matur. Hec ille.

Feria. iij. infra octa. paſce
Textus euan. Luc. ca. xxiiij.

ſ Tetit ieſus in medio
diſcipuloꝝ ſuoꝝ: ⁊ di/
xit eis Pax vobis: ego
ſum: nolite timere. Cõturbati
ꝟo ⁊ cõterriti exiſtimabãt ſe ſpi
ritũ videre. Et dixit eis: Quid
turbati eſtis: et cogitatões aſcẽ
dũt i corda veſtra: Videte ma/
nus meas et pedes meos: quia
ego ipſe ſum: Palpate ⁊ videte
quia ſpiritus carnẽ ⁊ oſſa nõ ha
bet ſicut me videtis habere. Et
cum hoc dixiſſet: Oſtendit eis
manꝰ ⁊ pedes. Adhuc autẽ illis
non credẽtibꝫ ⁊ mirãtibꝫ p̄ gau/
dio: dixit: Habetis hic aliquid
qd̃ manducetur: At illi obtule/
runt ei partem piſcis aſſi: et fa/
uum mellis. Et cũ mãducaſſet
coram eis: ſumẽs reliquias de/
dit eis Et dixit ad eos: Hec ſũt
verba que locutus ſum ad vos
cum adhuc eſſem vobiſcum q2

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN